

Bilag 10.

G. Breitscheid, 2900 Hellerup.

Den 6. april 1973.

Vedrørende lovforslag nr. 180 om ændring af pensionsbeskatningsloven.

Undertegnede ønsker at påpege, at lovforslaget medfører, at der i *opsparingsordninger i pensionsøjemed* ved kapitaludbetaling „i utide“ vil blive opkrævet tillægsskat af hele det opsparede beløb (bortset fra en del af arbejdstagernes egne bidrag før 1/1 1972), medens der i *kapitalforsikringsordninger* i samme situation kun kræves tillægsskat af den del af udbetalingen, der hidrører fra indbetalinger *efter* pensionsbeskatningslovens ikrafttræden.

En sådan lovregel vil ramme de arbejdstagere, hvis opsparingsordninger er etableret for en del år siden, og som f. eks. ved afskedigelse i alderen mellem 50 og 60 år har vanskeligt ved at få anden ansættelse. I sådanne tilfælde vil de pågældende have hårdt brug for de opsparede midler, og det kan

formentlig ikke afvises, at tanken om at kunne disponere over ordningens midler i en *nødsituation*, mod at der svares 35 pct. afgift, har spillet en rolle for de pågældende ved ordningens etablering.

Det er usandsynligt, at der er etableret opsparingsordninger med misbrug for øje, før pensionsbeskatningsloven blev vedtaget.

Jeg tillader mig derfor at henlede udvalgets opmærksomhed på forskelsbehandlingen mellem de anførte 2 pensionsformer. Det ville betyde meget for „ældre“ opsparere, om opkrævningen af tillægsskat også for deres vedkommende ligesom for kapitalforsikringsordningerne kunne begrænses til kun at omfatte den del af udbetalingen, som svarer til indbetalingerne fra 1/1 1972.

Med højagtelse
Gerhard Breitscheid.

Til folketingets skatte- og afgiftsudvalg.